

Опрацюйте самостійно діалоги

Dialogue 1

- I'd like to book two seats for tomorrow.
- Would you like something in the front stalls?
- I suppose there is nothing further back, is there?
- Not unless you come to the matinee.

Діалог 1

- Я хочу забронювати два місця на завтра.
- Хочете що-небудь в перших рядах?
- Я вважаю, що подалі нічого немає, чи не так?
- Ні, якщо ви не прийдете на ранкову виставу.

Dialogue 2

- Can I still get tickets for tonight's show?
- The front row of the dress circle is fairly free.
- Are there any boxes?
- No, I'm afraid that's all there is.

Діалог 2

- Чи можу я отримати квитки на вечірнє шоу?
- Передній ряд бел'єтажу майже вільний
- Чи є ложі?
- Ні, боюсь, це все, що є.

Dialogue 3

- Are there any seats left for Saturday night?
- A11 and B14 are all that's left.
- Haven't you got anything cheaper?
 - Only if somebody cancels.

Діалог 3

– Чи залишилися місця на суботній вечір?

– A11 и B14 – це все, що залишилось.

– А подешевше нічого немає?

– Тільки, якщо хтось відмовиться.

Прослухайте монолог “To be or not to be” за посиланням
<https://youtu.be/q6CLdCl9TB0> , дивлячись на переклад Ю.Андруховича

Монолог “Бути чи не бути” (пер. Юрій Андрухович)

І от питання — бути чи не бути.

У чому більше гідності: скоритись

Ударам долі і лягти під стріли,

Чи опором зустріти чорні хвилі

Нещасть — і тим спинити їх? Заснути,

Померти – і нічого, лиш зазнати,

Як сон позбавить болю, нервів, тіла,

А з ними і страждань. Така розв’язка

Цілком годиться. Так, заснути, спати –

І що, і сні дивитися? Проблема

Одна: які нам сні присняться, мертвим,

Коли земні марноти відшумлять?

І тут сидить вагання: ще хоч трохи

Побути, вік добути свій, а звідси –

Примноження нещасть. Якби не це,

То хто із нас терпів би ці знущання:

Ці утиски верхів, апломб нікчем,

Зневажене кохання, беззаконня,

Нахабство влади, напади на честь,

Якими послуговується підлість,

Хто став би це терпіти, адже можна

Звичайним лезом зупинити хід

Усіх страждань? І хто тягнув би далі

Життєву лямку і стікав би потом,

Якби не страх – а що там, після смерті,

У тій країні з інших географій,

Що з неї не прийдуть мандрівники?

І страх нам каже витерпіти муки

Тутешні, добре знані, й не шукати

Незнаних, потойбічних. Винен розум –

Це він блідими робить нас і барви

Поривів наших, а відважні плани

По роздумах воліємо відкласти

І зовсім поховати. Хтось тут є?

Офелія! За мене помолися,
Прекрасна німфо, грішного згадай.